

Dit is de nieuwsbrief van Sijmen & Annelies, Daniel, Benj en Marie den Hartog.
Hier lees je over hun werk en leven in Isaan, Thailand.

OverSea

Sijmen & Annelies
Daniel, Benj en Marie

in Thailand

Beste nieuwsbrieflezer,

Nieuwsbrief april 2015

Er gaan doorgaans maanden overheen, voordat het evangelie goed wordt begrepen. Het is vaak een hele kunst om er achter te komen waar iemand staat op de weg van het christelijke geloof: Begrijpt deze vrouw Jezus' offer aan het kruis? Heeft deze man door dat er maar één God is? Snapt ze dat ze, als ze Jezus volgt, niet vanzelfsprekend rijk wordt? Weet hij dat hij afstand moet doen van alle beeldjes en amuletten in zijn huis? Nog belangrijker: hebben ze een relatie met Jezus die is opgestaan en leeft?! Waarschijnlijk is het nog eerlijker om te vragen: "heb ik het allemaal wel goed en begrijpelijk uitgelegd?"

Tijdens ontmoetingen op Bijbelstudies en in de kerk proberen we te ontdekken hoe mensen groeien in hun relatie met Jezus en ook in begrip van hun geloof. Het zijn vaak heel kleine stapjes die worden gezet. Gisteren deden we een rondje voor gebedspunten voor het afsluitende gebed van een bijbelstudie. Oma Saan zit al heel wat maanden bij deze groep. Elke week vraagt ze voor gebed voor haar dochter: dat ze genoeg geld heeft om haar schulden af te betalen. Gisteren vroeg ze opeens: 'wil je bidden dat mijn familieleden ook Jezus leren kennen?'. De schuld van haar dochter is nog niet afbetaald en hoewel dat natuurlijk heel belangrijk is, begint oma Saan langzaam in te zien dat het kennen van Jezus alles overtreft (Filippenzen 3: 7-11).

Dus dat is wat we doen!

In een jonge kerk worden gemeenteleden vaak geconfronteerd met zaken die niet eerder zijn besproken. Ook al houden de mensen veel van Jezus, het is doorgaans een pijnlijk proces. Ik ben blij dat we een God hebben die geduldig en trouw is.

In maart zou een dochter van Teng trouwen. De ouderling van de kerk vroeg hoe zij bij de religieuze rituelen betrokken zou zijn. Met verbaasde ogen werden we door verschillende gemeenteleden aangekeken. Wat had dit daar nu weer mee te maken? Er worden helemaal geen boeddhistische rituelen uitgevoerd. Ze hoeven niet naar de tempel, er zijn geen monniken bij. Er komt alleen maar een Hindoe priester om rituelen uit te voeren. Nu was het mijn beurt om met verbaasde ogen de kring rond te kijken. Wat had ik over het hoofd gezien?

Ik weet nog steeds niet wat de gedachten hier achter waren. Sommigen zullen hebben begrepen dat ze niet meer konden deelnemen aan boeddhistische rituelen, maar hadden het principe nog niet goed begrepen. Anderen deden een bruiloft af als cultureel erfgoed en hechten niet veel waarde aan het religieuze aspect. Weer anderen waren waarschijnlijk bang om openlijk een andere weg te kiezen dan de status quo.

Dit zijn momenten die spannend zijn. De gemeenteleden zijn gedoopt, hebben gezegd Jezus te dienen, maar blijkbaar waren nog niet alle consequenties helder. Zullen ze doorzetten? Een paar minuten later kwam Niam uit de keuken met de volgende woorden: "we hebben gezegd dat we Jezus zullen volgen, dus dat is wat we doen!"

Kip of varken

Zoals hierboven beschreven is kleur bekennen soms best moeilijk. Jezus wil graag dat we voor Hem uitkomen en ons niet voor Hem schamen.

Met voorbeelden tijdens de bijbelstudies proberen we het evangelie begrijpelijk te maken. Eten is in Thailand een onderwerp waarbij de interesse van veel mensen snel gewekt wordt. Dus tijdens een bijbelstudie vroeg ik eens: Denk eens aan het Thaise gerecht 'Khai djiau moe sap' (een gebakken ei met varkensgehakt). Welk van de twee dieren die je nodig hebt om het gerecht te maken (ei en daarmee de kip of het varken) zou je het liefste willen zijn? Een beetje verward zei de eerste: 'een kip', een ander lachend: 'het varken'. Maar waarom? Dat was de vraag...

Het duurde even voordat er iets loskwam, maar daarna kakelde iedereen door elkaar heen. Al snel werd duidelijk dat de kip er het beste vanaf komt, die hoeft slechts haar ei af te staan. Het varken staat een minder rooskleurige behandeling te wachten en geeft zich helemaal. Lachend ging iedereen voor de kip.

En wie wil Jezus dat je bent?

't Is niet een beetje van dit en een beetje van dat, maar helemaal van Hem! Na dit verhaal houden de gemeenteleden, als ze voor een belangrijke keuze staan, elkaar regelmatig deze spiegel voor: ben je een kip of een varken!

Broodje ijs

Het hoogtepunt van de zomervakantie en hete seizoen is aangebroken. Het Songkran-festival is begonnen. Het inluiden van het nieuwe jaar gaat gepaard met een groot watergevecht dat drie dagen duurt. Waar je ook heen gaat, je komt nooit droog aan.

In groepjes staan groot en klein met emmer en waterpistolen gewapend langs de kant van de weg om iedere voorbijganger te 'begroeten'. Naast de pret van het watergevecht is dit de tijd waarbij jongeren de ouderen eren, graven worden bezocht, aan overleden familieleden wordt geofferd en de Boeddhabeelden worden gewassen.

In de kerk laten we dit niet in zomaar aan ons voorbij gaan. Ieder jaar gaat de jongere generatie de ouderen op de knieën langs. De jongeren gieten uit respect water over de handen van de ouderen. De ouderen zegenen de jongeren.

In de drukte van dit feest trekken de jongens zich ook nog wel eens terug in een verkoelend bad in onze tuin. Met een lekkernij van de plaatselijke ijscoman: een broodje ijs!

Bedankt voor jullie meeleven en ondersteuning! God is aan het werk!

We vinden het leuk om te horen hoe het met jullie is, stuur gerust een mailtje!

Een hartelijke groet en Gods zegen uit Thailand,
Sijmen & Annelies, Daniel, Benj en Marie

Ons adres:
Sijmen en Annelies den Hartog
451 Mu 3 t. Kutkhauw a. Manchakhirie
c. Khonkaen 40160
Thailand

seadenhartog@hotmail.com
www.oversea.nl

Thuisfrontcommissie SeA:
t.a.v. Jessica Kieffe
Fortuinstraat 9
2611 LW Delft

tfc-oversea@hotmail.com
Rekening: NL91 INGB 0690 7624 45 t.n.v. GZB
Onder vermelding van: code 00063 TFC-bijdrage Sijmen
en Annelies den Hartog